

SENTINTA CIVILĂ nr.

Ședința publică din data de octombrie 2011

PREȘEDINTE GREFIER

S-a luat în examinare, în vederea pronunțării, acțiunea în contencios administrativ, conexată, exercitată de reclamantul X, titular al P.F. X, în contradictoriu cu pârâta ANAF - Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad - Biroul soluționare contestații, pentru anularea Deciziei de soluționare a contestației nr./03.06.2010 și a deciziilor de impunere nr., nr., nr., nr. ... și nr. ... din 24.02.2010, privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. din 24.02.2010, cu restabilirea situației anterioare.

La apelul nominal nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu lei taxă judiciară de timbru și timbru judiciar în valoare de lei.

S-a făcut referatul cauzei după care se constată că mersul dezbaterilor, susținerile și concluziile părților au fost consemnate în încheierea ședinței publice din octombrie 2011, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când pentru deliberare și pentru a se depune concluzii scrise, s-a amânat pronunțarea pentru termenul de astăzi.

T R I B U N A L U L

Constată că prin cererile înregistrate la această instanță la data de ... februarie 2011 sub numerele: .../108/2010, nr. .../108/2011, nr. .../108/2011, nr. .../108/2011, nr. .../108/2011, reclamantul X în calitate de titular al P.F. X a chemat în judecată pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad - Biroul soluționare contestații, solicitând anularea Deciziei de soluționare a contestației nr./03..06.2010 și a deciziilor de impunere nr., nr., nr., nr. ... și nr. din 24.02.2010, privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. ... din 24.02.2010, cu restabilirea situației anterioare.

În motivarea acțiunii reclamantul arată pârâta perioada 2009 și 19 - 24 februarie 2010, Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul pârâtei DGFP a jud. Arad a desfășurat o activitate de inspecție fiscală generală privind impozitul pe venit în perioada 01 ianuarie 2004 - 31 decembrie 2008 la el, în calitate de titular al PF X.

Reclamantul arată că în conf. cu solicitările telefonice ale Activității de Inspecție fiscală Arad, în data de 24 și 27 aprilie 2009 s-a prezentat la aceasta cu o serie de înscrisuri, care fără nicio explicație nu i-au fost luate în considerare. Ulterior a fost somat în trei rânduri să depună anumite înscrisuri pe care însă ne le-a deținut și ca atare, în datele de 6 și 20 mai și 17 iunie 2009 a răspuns în scris la aceste somații, iar în data de 20 mai 2009 depus și o contestație la Somația nr./1 3 mai 2009. Pârâta AIF prin Adresa nr./4 iulie 2009 i-a răspuns că

solicitările lui nu pot fi luate în considerare ca urmare a corespondenței purtate de aceasta cu angajatorii săi SA și SA, de la care a primit o serie de adeverințe din care rezultă să sumele trecute în adeverință la capitolul cheltuieli corespund cu sumele trecute de el în Declarația anuală de cheltuieli. În datele de 08 și 23 iunie 2009 a prezentat inspectorului fiscal câteva din documentele justificative privind cheltuielile justificative după care, ultimele întâlniri cu inspectorii fiscali le-a avut la sediul AIF în 22 și 23 martie 2010.

Raportul de inspecție fiscală nr./24 februarie 2010, privind rezultatul inspecției, împreună cu deciziile de impunere nr.-/24 febr.2010 i-au fost comunicate prin poștă în data de 3 martie 2010. Împotriva lor a făcut contestații, care au fost respinse de către DGFP a jud. Arad prin Decizia nr./3 iunie 2010, care i- a fost comunicată cu Adresa nr. .../4 august 2010. ÎN ce privește Raportul de inspecție fiscală, contestația a fost respinsă ca inadmisibilă, iar în ce privește cele cinci decizii de impunere contestațiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Respingerea ca inadmisibilă a contestației împotriva Raportului de inspecție fiscală, cu motivarea că acesta nu este un act administrativ fiscal în sensul prev. de art. 41 din OG nr. 92/2003, pentru că prin el nu se stabilesc , modifică sau sting drepturi și obligații fiscale, este eronată. Având în vedere că Raportul cuprinde constatările inspecției fiscale care au stat la baza emiterii deciziilor de impunere, el este un act administrativ fiscal și ca atare poate fi contestat.

În ce privește deciziile de impunere subsecvente Raportului de inspecție fiscală, reclamantul arată că sumele impuse prin ele: ... lei în decizia nr., lei - în decizia nr.; lei - în decizia nr.; lei - în decizia nr. și ... lei - în decizia nr., au fost eronat cuantificate de inspecția fiscală, care greșit a considerat că el nu deține documente justificative privind cheltuielile deductibile.

Solicitările organelor fiscale de prezentare a evidenței Contabile în partidă simplă contravin prev. Capitolului I, art. 3.2 din OMF nr. 1040/2004, care în situația lui nu presupune conducerea evidențelor contabile .În acest mod, având în vedere existența -Contractului civil de prestări servicii nr../19. aprilie 2005, cât și Adeverințele.de venit emise de angajatorul lui. In aceste adeverințe este stipulat quantumul venitului brut, reținerile lunare de. 10 % din. acest venit; cheltuielile și venitul net. Organele de control nu au adus nicio justificare pentru ce nu au luat în considerare aceste adeverințe, atâta timp, cât cheltuielile declarate de el corespund cu cele din declarația anulată ca și cheltuieli, conform corespondenței purtate de inspecția fiscală cu angajatorii săi, SA și SA.

În ce privește Raportul de inspecție fiscală, reclamantul arată că emiterea lui după expirarea duratei inspecției fiscale este nelegală pentru că, potrivit art. 104 alin. 1 și alin. 3 - 5 C.pr.fisc., durata efectuării inspecției fiscale nu poate fi mai mare de 3 luni. Deși art. 1-5 din Ordinul Președintelui ANAF nr. 14/2010 și art. 1-6 din Ordinul președintelui ANAF nr. 708/2006, prevăd posibilitatea suspendării inspecției fiscale, el nu a primit nicio comunicare cu privire la vreo suspendare a inspecției.

Prin întâmpinare pârâta DGFP a jud. Arad a solicitat respingerea acțiunii reclamantului. În principal, pe calea excepției tardivității, cu motivarea că, deși decizia de soluționare a contestației nr. ... /3 iunie 2010, i-a fost comunicată reclamantului în data de 15 iulie 2010, el nu a atacat-o în termenul de 6 luni, prev. de art. 11 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, care s-a împlinit în data de 15 ianuarie 2011; acțiunea fiind introdusă la Tribunalul Arad peste acest termen, la data de 04 februarie 2011.

In ce privește Raportul de inspecție fiscală, pârâta a solicitat respingerea acțiunii împotriva lui ca inadmisibilă, cu motivarea că acest Raport întocmit în conf. cu art. 109 C.pr.fisc și pct. 106.1 - 106.4 din Normele de aplicare a codului, aprobate prin HG nr. 1050/2004, nu este un act administrativ fiscală în sensul prev. de art. 41 c.pr.fisc., pentru că el, prin el însuși, nu stabilește, modifică sau stinge drepturi și obligații fiscale.

Obligațiile fiscale suplimentare stabilite în sarcina reclamantului nu au fost stabilite prin Raport ci prin Deciziile de impunere nr. - din 24 februarie 2010, în conf. cu disp. art. 85 alin. 1 lit. b și art. 86 c.pr.fisc.. Întrucât Titlul IX c.pr.fisc. nu prevede posibilitatea de a ataca în procedura prealabilă raportul de inspecție fiscală, o asemenea contestație împotriva lui este inadmisibilă. În altă ordine de idei, Raportul nu creează prin el însuși o situație juridică, el fiind o anexă a deciziei de impunere care constituie actul administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat.

Pe fondul cauzei, pârâta a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. Susținerile reclamantului privind anularea totală a raportului de inspecție fiscală, pentru că a fost emis după expirarea duratei de efectuare a inspecției fiscale sunt neîntemeiate, pentru că termenul de 3 luni prev. de art. 104 C.pr.fisc., este un termen de recomandare, iar depășirea lui nu este sancționată cu nulitatea absolută, astfel cum susține reclamantul. Reclamantul nu a făcut dovada vătămărilor pe care le-a suferit 'din acest punct de vedere, iar din- documentele de la dosarul cauzei rezultă că depășirea termenului i s-a datorat lui, pentru că nu și-a îndeplinit obligația legală de a colabora Cu. organele de control, fapt dovedit de împrejurarea-că acesta a comunicat cu inspectorii, doar prin corespondență, astfel cum rezultă din răspunsurile, pe care le-a formulat-la'cele trei somații.prin care i s-a solicitat să prezinte evidenta contabilă în partidă simplă, precum și documentele justificative privind cheltuielile pentru perioada 2004-2006, conform art. 48 din Legea nr. 571/2003, pe care reclamantul nu le-a putut prezenta,

Urmare a neîndeplinirii acestor obligații, solicitate prin somațiile nr./27 aprilie 2009,/13 mai 2009 și .../3 iunie 2009, organele de inspecție fiscală au considerat că sunt îndeplinite cond. prev. de art. 98 alin, 3 C.pr.fisc., și în consecință existând indicii privind diminuare impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, inspecția fiscală a stabilit în sarcina reclamantului diferențe suplimentare de impozit pe venit în sumă totală de lei, din care: lei – pentru anul 2008,lei - pentru anul, lei - pentru anul 2006, lei - pentru anul 2005 și lei - pentru anul 2004, prin considerarea ca nedeductibile a unor categorii de cheltuieli și majorarea veniturilor cu sume încasate și neînregistrate, în condițiile în care reclamantul nu a putut prezenta documente justificative care să stea la baza evidențierii în contabilitate.

Susținerile reclamantului referitoare la faptul că în lipsa adevărințelor emise de către angajatorii lui SA și SA nu își poate formula apărarea nu sunt reale, diferențele suplimentare de impozit pe venit fiind stabilite ca urmare a nerespectării de către acesta a dispozițiilor referitoare la deductibilitatea cheltuielilor prev. de art. 48 din Legea nr. 571/2003 și pct. 37 din Normele de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, potrivit cărora pentru a putea fi deductibile. Cheltuielile aferente veniturilor ele trebuie justificate cu documente.

În ce privește anul 2008, întrucât reclamantul nu a depus Declarația specială privind veniturile realizate, cuantumului total al veniturilor s-a stabilit pe baza Adevărinței eliberate de SC SA în sumă totală de lei. Având în vedere că reclamantul a prezentat documente justificative, organele de inspecție fiscală au considerat ca deductibilă suma de lei.

În baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală, corect, prin cele cinci decizi de impunere, au fost stabilite în sarcina reclamantului diferențele suplimentare de impozit pe venit pentru perioada 2004-2008 în sumă totală de lei, având în vedere că acesta nu a putut prezenta documente justificative, care să dovedească deductibilitatea cheltuielilor care a pretins a-i fi luate în considerare în determinarea impozitului pe venit.

Pentru peripada 2004 - 2007, conform documentelor existente, organele de inspecție fiscală nu au acceptat deducerea din venit a cheltuielilor pentru Care reclamantul nu a prezentat documentele care să stea la baza evidențierii acestora în contabilitate în sumă lei, aferente anului 2004; lei, aferente anului 2005; lei, aferente anului 2006 și lei, aferente anului 2007, reprezentând astfel veniturile nete impozabile declarate de reclamant în perioada 2004-2007.

Pentru anul 2008, astfel cum s-a arătat în cele ce preced, întrucât reclamantul nu a depus declarația specială pentru veniturile realizate cuantum total al veniturilor a fost stabilit pe baza adevărului eliberate, de SC SA. În baza acestor documente s-au stabilit cheltuieli deductibile în sumă de 9948 lei, modificându-se astfel baza de impunere.

Pârâta mai arată că reclamantul, prin acțiunea sa, nu indică niciun temei legal în sprijinul afirmațiilor sale cu privire la erorile pe care le invocă, cu privire la modul de calcul, evidențiere și declararea impozitului pe venit; susținerile sale limitându-se doar la argumentul că deciziile de impunere au caracter subsidiar față de Raportul de inspecție fiscală și că anulând raportul trebuiau anulate și ele.

Pentru perioada 2004 - 2007, reclamantul și-a dedus la determinare a venitului impozabil și implicita impozitului pe venit cheltuieli fără documente justificative care să stea la baza evidențierii lor în contabilitate, contrar dispozițiilor art. 48 alin. 1 și 4 lit. a din Legea nr. 571/2003 și pct. 37 din Normele de aplicare a Codului fiscal. Deși conf. art. 65 C.pr.fisc. sarcina probei revine contribuabilului, reclamantul nu a adus nicio probă în acest sens.

Referitor la cheltuielile deductibile, în conf. cu art. 98 din Codul fiscal, documentele justificative au fost verificate în totalitate, astfel cum rezultă din tabelele centralizatoare, care au fost semnate și de reclamant și care au stat la baza Raportului de inspecție fiscală. Pentru anul 2008, ca urmare modificării bazei de impozitare, în sarcina reclamantului s-a stabilit diferență suplimentară de impozit pe venit în sumă de lei, conform art. 109 alin. 2 și art. 86 alin. 1 C.pr.fisc. și Ordinul nr. 149/2007.

Examinând excepțiile și acțiunea reclamantului, instanța reține în fapt și drept din actele și lucrările dosarului următoarele:

În ce privește excepția tardivității introducerii în instanță a acțiunii reclamantului împotriva Deciziei nr./30 iulie 2010 invocată de DGFP a jud. Arad. instanța o va respinge, având în vedere că din Adresa DGFP Arad nr./26.09.2011 rezultă că decizia a fost comunicată reclamantului în data de 5 august 2010, prin poștă cu Adresa nr./4 august 2010 după ce anterior decizia i-a fost din eroare comunicată la o adresă greșită.

În ce privește excepția inadmisibilității acțiunii în contencios administrativ fiscal a reclamantului împotriva Raportului de inspecție fiscală, invocată de pârâtă, eu motivarea că acesta nu este un act administrativ fiscal, contrar acestor susțineri, instanța reține că raportul îndeplinește condițiile prev. de art. 41 C.pr.fisc. pentru a fi considerat act administrativ fiscal, având în vedere că acest act este emis de un organ fiscal, în aplicarea legislației fiscale. Prin Raportul de inspecție fiscală s-a stabilit, pe baza constatărilor organului de control fiscal, că

reclamantul datorează suplimentar impozit pe venit, arătând în concret și motivele pentru care. Chiar dacă obligațiile de plată s-au stabilit prin cele 5 decizii de impunere, aceste obligații nu puteau fi stabilite în sarcina reclamantului decât în baza Raportului de inspecție fiscală și ca atare nici legalitatea sau temeinicia deciziilor nu pot fi analizate în lipsa lui. În consecință instanța va respinge excepția.

În ce privește fondul acțiunii, instanța, reține că în baza constatărilor din Raportul de Inspecție fiscală -...../24.02.2010 întocmit de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul DGFP a jud. Arad au fost emise cele 5 decizii de impunere atacate, prin care reclamantul a fost obligat să plătească bugetului de stat diferențe suplimentare de impozit pe venit pentru anii 2004-2008 în sumă totală de lei, la care se adaugă și accesoriile rezultând din penalități și majorări de întârziere, având în vedere că acesta nu a putut prezenta, astfel cum dispune art. 48 din Codul fiscal și art. 53 pct. 37 din Normele de aplicare a codului, aprobate prin HG nr. 44/2004, documente justificative privind deductibilitatea cheltuielilor pe care reclamantul a pretins a-i fi luate în considerare la determinarea impozitului pe venit. În consecință, ca urmare a faptului că reclamantul nu a prezentat documente care să stea la baza evidențierii cheltuielilor în contabilitate, organele de inspecție fiscală nu au acceptat deducerea din venit a cheltuielilor în sumă de lei, aferente anului 2004, lei aferente anului 2005, lei aferente anului 2006 și lei aferente anului 2007, iar pentru anul 2008, întrucât reclamantul nu a depus declarația specială privind veniturile realizate în acel an, cuantumul total al veniturilor s-a stabilit pe baza adeverințelor eliberate de SC SA

Reclamantul nu a adus nicio probă pentru a dovedi că sumele în cauză și obligațiile de plată accesorii nu au fost corect stabilite, obligație care, potrivit dispozițiilor art. 65 C.pr.fisc., îi revenea. Instanța reține că organele de control fiscal vctu stabilit corect diferențele de cheltuieli, având în vedere că reclamantul nu a putut prezenta documente justificative pentru ele. De altfel, reclamantul a criticat mai mult modul în care s-a desfășurat inspecție fiscală și s-a emis Raportul de inspecție fiscală, invocând încălcarea unor chestiuni procedurale. Astfel a criticat depășirea de către AIF a termenului de 3 luni prev de art. 104 alin. 1 C.pr.fisc, de efectuare a inspecției fiscale. Potrivit acestor dispoziții durata inspecției fiscale nu poate fi mai mare de 3 luni. Raportat la acest aspect, instanța reține din Raportul de inspecție fiscală că inspecția s-a desfășurat în 2 etape: 23 aprilie 2009 și 19-24 februarie 2010. chiar dacă controlul s-a desfășurat în două etape, între care există un interval mai mare de timp, instanța reține că durata efectuării inspecției a fost de 7 zile și nu de 3 luni, având în vedere că în conf. cu alin. 3 al art. 104 C.pr..fisc., perioada în care inspecția a fost suspendată nu se include în durata inspecției.

Instanța apreciază că nu s-ar fi impus suspendarea de către conducătorul instituției a inspecției, atâta timp cât inspecția nu a putut fi desfășurată ritmic, ca urmare a faptului că reclamantul nu s-a prezentat cu actele solicitate la organul de control fiscal, la datele stabilite prin somații, de fiecare dată acesta contestându-le în scris.

Pentru aceste considerente, având în vedere că reclamantul nu a putut prezenta documente justificative privind cheltuielile în speță, conform art. 48 cod fiscal și art. 53 pct. 37 din Normele de aplicare a codului aprobate prin HG nr. 44/2004, instanța apreciază că obligațiile de plată și accesoriile au fost corect stabilite și în consecință, având în vedere dispozițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004, va respinge acțiunea, reclamantului pentru anularea deciziei de soluționare a contestației și a deciziilor de impunere.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Respinge excepțiile invocate de pârâta DGFP a jud. Arad privind tardivitatea introducerii acțiunii de către reclamant și a inadmisibilității acțiunii împotriva Raportului de inspecție fiscală.

Respinge acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamantul x, titular al PF x, domiciliat în mun., împotriva pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, cu sediul în privind anularea Deciziei nr. .../3 iunie 2010, de soluționare a contestației a Deciziilor de impunere nr; 2669., Raportului de inspecție fiscală nr. .../24.02.2010 emise de către pârâtă și restabilirea situației anterioare.

Fără cheltuieli de judecată.

Definitivă și executorie.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată azi 10 octombrie 2011, în ședință publică.

Președinte

Grefier

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.